

R-71

Br. UDT DI 014849 25

9.9.2025.

Udruženje građana Ne diskriminacija, ne mobing

n/r g. Hamza Pašalić, predsjednik

Maršala Tita do br. 34 lamela A sprat III

Predmet: Obavještenje

Veza: Vaš br. Z-183/25 od 4.9.2025.

Poštovani,

Dopisom, broj gornji od 2.9.2025, obavjestili smo Vas da je Ured disciplinskog tužioca Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine (Ured i Vijeće) razmotrio Vašu pritužbu na povredu dužnosti, koja je bila protokolirana pod gornjim brojem.

Dopisom iz veze, zatražili ste dodatno pojašnjenje ranijeg dopisa Ureda, s obzirom da ste sudiju Kantonalnog suda u Tuzli prijavili jer Vas je diskriminirala. Međutim, kako proizilazi iz Vašeg dopisa, diskriminaciju predstavlja *donošenje dvije sudske odluke i mišljenja istaknuta u njima*.

Iako Ured nije dužan da odgovara na Vaš podnesak nakon donošenja odluke o pritužbi, ipak će ponoviti argumente iz prethodnog dopisa:

„Sudija u načelu ne odgovara za mišljenje koje daje ili odluku koju donese u okviru svojih službenih dužnosti, imajući u vidu čl. 87. st. (1) Zakona o Vijeću: „Sudija ili tužilac ne može biti krivično gonjen, uhapšen ili zadržan u pritvoru niti može odgovarati u građanskom postupku za mišljenja koja daje ili za odluke koje donese u okviru svojih službenih dužnosti“¹. Izneseni stavovi i donešene odluke trebaju se preispitivati prevashodno u postupcima po izjavljenim vanrednim i redovnim pravnim lijekovima. Izuzetak je predstavljala ranija odgovornost sudije za disciplinski prekršaj, propisan čl. 56 tačka 9. Zakona o Vijeću²: „donošenje odluka kojim se očigledno krši zakon ili uporno i neopravdano kršenje pravila postupka“, koji je kasnije izbrisan iz kataloga disciplinskih prekršaja“.

Ured je u prethodnom dopisu naveo i upućujuća stajališta disciplinske prakse, iz predmeta u kojima je *disciplinska tužba odbijena kao neosnovana*, a koji se upravo tiču funkcionalne nezavisnosti sudija prilikom donošenja odluka.

Stoga je zaključeno:

¹ Sl.gl BiH 25/04, 93/05, 48/07, 15/08, 63/23 i 9/24

² Sl.gl BiH 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08 – na snazi do 23.12.2023.

„Iz navedenih primjera iz disciplinske prakse, vidljivo je da sudija nije odgovoran za mišljenje istaknuto u odlukama koje su ukinute od strane više instance, imajući u vidu zakonsku funkcionalnu nezavisnost sudija i tumačenje ovog instituta u disciplinskoj praksi. Posljedično navedenom, sudija ne može odgovarati ni ukoliko donese odluku u kojoj iznese stajalište koje se može interpretirati kao različito od stajališta višeg suda ili drugačije od vlastitih stajališta u drugim predmetima. Stoga se pritužba odnosi na nezadovoljstvo donesenom sudskom odlukom, odnosno na postupanje koje ne predstavlja disciplinski prekršaj“.

Dakle, donošenje dvije sudske odluke i mišljenja u njima, „koja se mogu interpretirati kao različita od stajališta višeg suda ili drugačije od vlastitih stajališta u drugim predmetima“ prema standardima disciplinske prakse, citiranim u ranijem dopisu, ne predstavlja disciplinski prekršaj, pa posljedično tome ne predstavlja ni disciplinski prekršaj koji ste naveli u Vašem dopisu iz veze, niti bilo koji drugi disciplinski prekršaj.

U odluci kojom se odbija žalba Ureda i pravosnažno okončava disciplinski predmet, br. 04-07-6-532-8/2017 od 2.10.2017, Drugostepena disciplinska komisija je zaključila: „...i prema stavu ove komisije sama činjenica da je odluka suda ukinuta ili preinačena ne prezumpira postojanje disciplinske odgovornosti sudije odnosno stručnog saradnika koji je odluku donio. Upravo svrha podnošenja pravnih lijekova jeste preispitivanje odluka od strane više instance u cilju donošenja pravilnije odluke suda. U suprotnom, svaka odluka drugostepenog suda kojom se ne potvrđuje prvostepena odluka, predstavljala bi osnov za eventualno pokretanje disciplinskog postupka protiv osobe koja postupi u navedenom predmetu. Ovakvim tumačenjem stavio bi se prevelik teret na sve nosioce pravosudne funkcije u pravosuđu BiH, a sigurno bi bilo i u suprotnosti sa osnovnim ciljem i funkcijom zbog koje je Ured i uspostavljen.“

Argumentum a contrario, prema Vašem stajalištu, svaka izmjena sudske prakse i različita stajališta suda predstavljala bi potencijalni osnov za pokretanje disciplinskog postupka zbog diskriminacije stranaka u postupku. Međutim, prema citiranoj pravosnažnoj odluci u disciplinskom postupku, čak i kad takva stajališta ne prođu test sudske prakse, odnosno kad odluke u njima ne budu potvrđene, to ne predstavlja osnov za pokretanje disciplinskog postupka: „ovakvim tumačenjem stavio bi se prevelik teret na sve nosioce pravosudne funkcije u pravosuđu BiH, a sigurno bi bilo i u suprotnosti sa osnovnim ciljem i funkcijom zbog koje je Ured i uspostavljen“.

S poštovanjem.

Zamjenik
glavnog disciplinskog tužioca³
Mirza H. Omerović

³ U ime i po ovlaštenju v.d. glavne disciplinske tužiteljice.